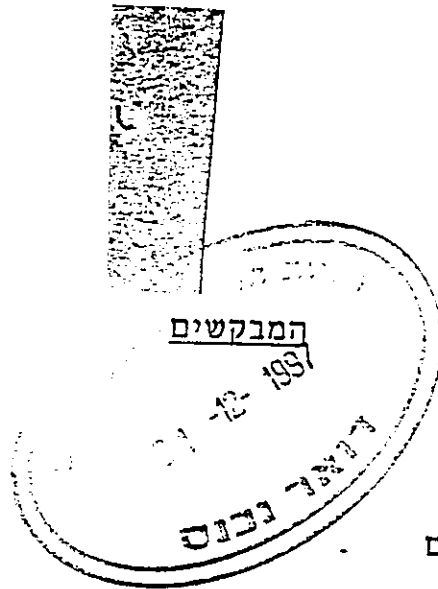

בקשה 19/97

1

בית הדין להגבלים עסקיים
בבית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט י. עדיאל

המשיבים

בעניין: 1. אלישע מיכאל

2. גבאי מימון

3. עמי שוורץ

ע"י ב"כ עוה"ד אליהו מלך ואח'

- נ ג ד -

1. הממונה על ההגבלים העסקיים

ע"י ב"כ עוה"ד א. פורג

2. עץ לבוד בע"מ

3. ספן בע"מ

שתיהן ע"י ב"כ עוה"ד ש. הורוביץ ושות'

החלטה

1. לפני בקשה להאריך את המועד להגשת ערר לפי סעיף 22(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"), על החלטתו של הממונה על ההגבלים העסקיים, לאשר המיזוג שבין המשיבות 2 (עץ לבוד בע"מ) ו-3 (ספן בע"מ).
החלטת הממונה התקבלה ביום 27/10/96, היא פורסמה בשני עיתונים יומיים מיום 29/10/96 והמועד להגשת ערר עליה פקע, על פי סעיף 22 לחוק, ביום 29/11/96.
חלפו, אפוא, 10 חודשים מהמועד שבו היה על המבקשים להגיש את הערר על-פי החוק, ועד הגשת הבקשה.

2. אין טענה מצד המבקשים כי לא ידעו על דבר קיום החלטת הממונה. טענתם היא, כי המתניו בהגשת הערר עד כה בשל קיומו של ערר אחר על ההחלטה, שהוגש על-ידי מר אברבוק, שכן ציפו שאותו ערר יסלול את הדרך לביטול המיזוג גם בלא שיאלצו להגיש ערר נפרד מטעמם. אולם, בינתיים, ביום 21/09/97, חזר בו מר אברבוק מעררו וזה נמחק על-פי

בקשה 19/97

בית הדין להגבלים עסקיים
בבית המשפט המחוזי בירושלים
 לפני כבוד השופט י. עדיאל

החלטת בית הדין, לאחר שנדחתה בקשת המבקשים לאפשר להם להצטרף כעוררים נוספים לאותו ערר.

טעם נוסף להארכת המועד להגשת הערר נעוץ, אליבא המבקשים, בחשיבותו של הערר, זאת, הן מבחינתם האישית, כמי שעלולים לאבד עקב המיזוג את מטה לחמם ומקור פרנסתם, והן מבחינת הסוגיות הכלכליות שהוא מעורר והפגיעה הצפויה להיגרם, לטענתם, לכלל הציבור עקב אישור המיזוג.

טעם נוסף להארכת המועד הוא, לטענת המבקשים, כי רק לאחרונה ניתנה החלטתו של מנהל מרכז ההשקעות אשר דחה את בקשת המשיבה מס' 3 לאשר לה תכנית השקעות חדשה, בין השאר, על יסוד הקביעה כי יש בפעילות המתוכננת של ספן ועץ לבוד משום חשש למונופולזציה של הענף.

3. על-פי סעיף 38 לחוק, רשאי אב בית הדין לפי בקשת הממונה או אדם מעוניין להאריך מועד שהסתיים "אם ראה שקיימים טעמים מיוחדים לעשות כן". הפעלת סמכות זו, צריך שתעשה תוך זיקה לטיבו של העניין שלגביו מתבקשת הארכת המועד, למשך האיחור, להשלכות הנודעות למתן ההארכה ולטעמי האיחור.

4. מבחינת טיבו של העניין נשוא הבקשה וההשלכות הנודעות להיענות לבקשה מעין זו, כבר נקבע כי "... במקרה של מיזוגים, יש חשיבות מיוחדת למהירות ויעילות ההליך - הן בצדו המנהלי והן בצדו השיפוטי - וזאת מעבר לשיקולי היעילות הרגילים" ע"א 4843/93 אסם תעשיות מזון בע"מ נ' עילית תעשיות ישראליות בע"מ, ב"ד מ"ו (1) 576, 579.

מאותו שיקול דחתה כב' השופטת נאור, אב בית הדין, בקשה דומה להארכת מועד בב"ש 1/95 תנובה נ' הממונה על ההגבלים העסקיים ואה' (ההגבלים העסקיים). כך ב' הוצאת ועד מחוז ת"א של לשכת עורכי הדין, עמ' 300 בקובעת: "... בענייני מיזוגים

ישנה חשיבות לודאות הכלכלית וללוח זמנים מזורז'. לאור כך ולאור תקופת האיחור שעמדה שם על כשנה תמימה, נדחתה הבקשה.

פתיחת הפתח להתמשכות כזו של ההליכים תפגע באופן קשה בוודאות המשפטית והכלכלית שהיא הכרחית לביצוע עסקות מעין אלה, וקשה לי לתאר דיון תקין בערר על החלטה המאשרת מיזוג המתחיל דק בתום 10 חודשים מיום מתן ההחלטה.

5. לאור האמור, אני סבור שאין בטעמים שהציגו המבקשים כדי להצדיק את האיחור הרב בהגשת הערר, ואין מקום, בנסיבות המקרה, להיעתר לבקשה.

6. מעבר לדרוש, אציין כי קיים בעיני ספק אם פגיעתם של המבקשים עקב המיזוג הנה "פגיעת הגבל עסקי", שאותה ביקש למנוע חוק ההגבלים העסקיים, אך אינני רואה מקום להידרש לכך במסגרת הבקשה הנוכחית.

7. הבקשה נדחית.

אך צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ד בחשון תשנ"ח, (24 בנובמבר 1997), בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

י. עדיאל, שופט

בית המשפט המחוזי בירושלים

7500 103

7777 2422 0.01 4.00 0.00

202
2022

24.11.92
תאריך